

ת"פ 8421/02/19 - מדינת ישראל נגד יולי דוקטור

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 8421-02-19 מדינת ישראל נ' דוקטור

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יולי דוקטור

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית כץ, עו"ד הדר פרשר ומתמחה הגב' קים סלמה הנאשם בעצמו בא כוח הנאשם עו"ד עידן
דביר

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 27.1.20 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של סיוע לתקיפה, לפי סעיף 379 יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ובעבירה של סיוע לדרישה באיומים של רכוש, לפי סעיף 404 רישא יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.
לפי כתב האישום המתוקן, בין הנאשם ודוד יסנבקוב ובין המתלון סכסוך כספי קודם לאירוע. בערב יום 25.8.17 הגיע המתלון יחד עם חברו לתחנת דלק בצומת כנות על מנת לתדלק את קטנועו. למקום הגיעו הנאשם ויסנבקוב על קטנוע, ניגשו לקטנוע של המתלון, תוך שהנאשם הוציא את המפתח של הקטנוע ממתג ההתנעה. יסנבקוב משך את המתלון הצידה בכוח, בעוד המתלון מתנגד. בהמשך לכך, היכה יסנבקוב את המתלון במכות אגרופ, דחף אותו והפילו לרצפה, בזמן שהנאשם מאבטח את מעשיו של יסנבקוב. יסנבקוב דרש מהמתלון את החוב והמתלון התחייב לשלמו על מנת שיניחו לו ועזב את המקום. בעקבות התקיפה נגרמו למתלון דימום בידו ושריטות.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן ללא הסכמה עונשית.
3. כאן המקום לציין, כי גם נגד יסנבקוב הוגש כתב אישום (ת"פ 7246-02-19). יסנבקוב הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה ודרישה נכס באיומים. בגזר הדין נקבע, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום נע בין מאסר קצר שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית. בהמשך לכך, נגזר על יסנבקוב מאסר לתקופה של חודשיים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים בסכום של 1,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 8.9.20 ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 26, יליד אוקראינה, רווק ומתגורר עם אמו ובן זוגה. הנאשם עלה לישראל בגיל 6 עם אמו וסבתו, ואביו נשאר באוקראינה. הנאשם תיאר תהליך הסתגלות חיובי ומיטיב בישראל. אולם, בגיל 17 מצבו התדרדר בשל מצבה הנפשי של אמו כשברקע קשיי הסתגלות שלה לחיים בארץ. אמו חזרה להתגורר באוקראינה במשך שנה והנאשם נשאר להתגורר עם סבתו. הנאשם תיאר תקופה זו כמורכבת מבחינה רגשית. הנאשם סיים 13 שנות לימוד, בגיל 19 התגייס לצה"ל, אולם לאחר כחודש קיבל פטור בשל בעיות בריאותיות. עם שחרורו, החל הנאשם לעבוד ברשת סופרמרקטים כאחראי על שיווק מוצרים ועיצוב דוכנים. כן פתח עסק לממכר אלכוהול שלא צלח. בהמשך, הנאשם השתלב בלימודי ערב בתחום המחשבים במכללה, סיים קורס בתחום הסייבר בהצלחה וכיום עובד מזה כשנה בחברת תקשורת כמתקין סיבים אופטיים. הנאשם תיאר, כי ברקע לביצוע העבירות חוב כספי של המתלון בסכום של מאות שקלים. כן ציין, כי טרם ביצע העבירה נעשו ניסיונות מצדו ומצד שותפיו לבקש החזר חוב, אולם המתלון התחמק מתשלום. לדבריו, תחילה התנהלה שיחה עם המתלון באופן רגוע אולם בהמשך חלה הסלמה ושותפו החל להפעיל אלימות כלפי המתלון. לטענתו הוא חש מופתע ונבוך כך שנמנע מלהגיב כלפי המתרחש. הנאשם מתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלון ורואה בו גורם עיקרי לביצוע העבירות נגדו. הנאשם שלל נזקקות בתחום האלימות ומסר כי העבירות אינן מאפיינות את אורח חייו. כן מסר, כי ניתן קשרים עם גורמים בעייתיים. עוד תיאר שימוש בסמים מסוג קנבוס במשך שלוש שנים כדרך להדחיק רגשותיו, אולם טען כי נגמל בכוחות עצמו. הנאשם מסר בדיקת שתן שנמצאה ללא שרידי סמים. להערכת שירות המבחן, הסיכון לביצוע עבירות חוזרות בתחום האלימות נמוך והנזק הצפוי, גם הוא, נמוך. להתרשמות שירות המבחן, ביצוע העבירות חריג ואינו מאפיין את אורח חייו הנורמטיביים של הנאשם, הנעדר קווי אישיות עברייניים או אלימים. העבירות בוצעו לפני שלוש שנים ומאז לא נפתחו תיקים נוספים נגד הנאשם. עוד העריך שירות המבחן, כי אין צורך בהתערבות טיפולית והמליץ להטיל צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 170 שעות. שירות המבחן הוסיף והמליץ לסיים את ההליך ללא הרשעת הנאשם, משום שלהערכתו הרשעה עלולה לפגוע בסיכוי התעסוקתיים ולקבע תפיסות שליליות ביחס לעצמו, תיוג ופגיעה בדימויו העצמי.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה, כי אין מקום לבטל את הרשעת הנאשם. לטענתה, לא מתקיימים התנאים לביטול הרשעה: הנאשם סייע לביצוע עבירות חמורות, לרבות סיוע לדרישת נכס באיומים - עבירה, הנדונה בדרך כלל בבית משפט מחוזי; גם לא הוכח נזק קונקרטי ממשי.
6. עוד טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם וקניינו.
7. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים.
8. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה. אולם, תסקיר שירות המבחן מלמד, כי הנאשם מתאר תמונה שונה מהאמור בכתב האישום.
9. לטענתה, למרות המתחם שלו עתרה, הואיל והמבצע העיקרי נדון למאסר לתקופה של חודשיים בדרך של עבודות שירות, יש לגזור מענישה זו את העונש שיוטל על הנאשם ולהטיל עליו מאסר לתקופה של חודש

שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

10. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לבטל את הרשעתו של הנאשם, משום קיומם של התנאים המאפשרים ביטולה של הרשעה.
11. לטענתו, האירוע מושא כתב האישום לא היה מתוכנן. אחר היה המבצע העיקרי ותפקידו של הנאשם היה בנטילת מפתחות הקטנוע ועמידה במרחק מה מהמקום. מכאן, שמדובר בסיוע לעבירת אלימות שאינה ברף גבוה והעבירה של דרישת נכס באיומים היא ברף נמוך.
12. עוד טען, כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך בזמן שיפוטי; מהתסקיר עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם; למרות כל הקשיים עמם התמודד הנאשם, הצליח לסיים לימודים והוא עובד כקבלן חיצוני של חברת סלקום ומניח תשתיות עבור החברה; שירות המבחן העריך, כי הסיכון להישנות עבירה נמוך והנזק הצפוי במידה ויבצע עבירות גם הוא נמוך. עוד העריך שירות המבחן, כי הנאשם נעדר דפוסי התנהגות עבריינים ואלימים. מכאן, ששירות המבחן לא המליץ על התערבות טיפולית; גם חלף זמן מאז ביצוע העבירות והנאשם לא שב לבצע עבירות נוספות.
13. בא כוח הנאשם הוסיף וטען, כי ייגרם לנאשם נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו. לטענתו, הפגיעה היא הן בתעסוקתו והן בדימויו העצמי של הנאשם, כפי שהעריך שירות המבחן. כן ציין, כי במכרזים הרלוונטיים לתעסוקתו של הנאשם ישנה דרישה להציג היעדר רישום פלילי. הנאשם למד תעודת מקצוע במשך 600 שעות ומעוניין להמשיך לעבוד בתחום זה. עוד טען, כי הנאשם מבקש לעבוד כממונה על אבטחת מידע, וגם תפקיד זה מחייב היעדר עבר פלילי. מכאן טען, שככל שהנאשם יורשע לא יוכל לעסוק במקצועו.
14. בא כוח הנאשם לא הציג פסיקה לתמיכה בטענותיו בדבר סיום ההליך ללא הרשעה בעבירות דומות. עם זאת טען, כי יש לגזור גזירה שווה מהעונש שהוטל על המבצע העיקרי אשר נדון לעונש של מאסר לתקופה של חודשיים בדרך של עבודות שירות. לטענתו, נוכח עונש זה שהוטל על המבצע העיקרי ועמדת התביעה להטלת מאסר לתקופה של חודש בדרך של עבודות שירות, הסטייה בסיום ההליך ללא הרשעה אינה גדולה.
15. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, לסיים ההליך ללא הרשעה עם ענישה שיקומית בלבד. לטענתו, גם אין מקום להורות על פיצוי המתלונן, משום שהוא פוצה כבר על ידי המבצע העיקרי.
16. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מתחרט על האירוע וכי היה צריך לדאוג שהעניין יסתיים בדרך אחרת. לדבריו, ההרשעה תפגע בעבודתו ובתדמיתו.

דין והכרעה

17. תחילה לשאלת הרשעתו של הנאשם.
18. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג, וזאת בהתאם להלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). בית המשפט העליון קבע שלושה תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06

לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07); השלישי, עלה בידי הנאשם להראות כי הותרת הרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי וממשי (רע"פ 5018/18 **בזגלו נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (21.10.18); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (18.4.18); רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).

19. במקרה הנדון, אין מכלול הנסיבות מצדיק סיום ההליך ללא הרשעה.
20. ראשית, לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של סיוע לתקיפה וסיוע לדרישת נכס באיומים. הנאשם ואחר פגשו את המתלונן בתחנת דלק והאירוע אירע בעקבות חוב כספי של המתלונן לנאשם. הנאשם הוציא את המפתח הקטנוע של המתלונן, בעוד האחר תפס את המתלונן בידו, משכו הצדה בכוח, היכה את המתלונן במכות אגרופ, דחפו והפילו לרצפה בעת שהנאשם מאבטח את מעשיו. המדובר בעבירות חמורות וכתוצאה מהן נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור ורכושו. עם זאת, הפגיעה היא ברף נמוך מעט מבינוני, נוכח מהות המעשים ובהינתן חלקו הקטן יותר של הנאשם ביחס לאחר. בא כוח הנאשם לא הציג פסיקה כלשהי המלמדת על סיום ההליך ללא הרשעה בעבירות מסוג זה. אולם, אפילו נכונה הייתי לקבוע, כי אין בחומרת העבירות כדי למנוע סיום ההליך ללא הרשעה, הרי שלא מתקיימים התנאים הנוספים, כפי שיובהר להלן.
21. שנית, לנסיבותיו האישיות ושיקומו של הנאשם - רוב רובן של הנסיבות האישיות עומדות אמנם לזכותו של הנאשם, אשר הודה במיוחד לו, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך בשמיעת עדויות; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות החוק; כן עומדות לזכותו נסיבותיו האישיות הלא פשוטות, כפי שהן עולות מתסקיר שירות המבחן. שירות המבחן המליץ אמנם לסיים ההליך ללא הרשעה בשל חריגות ההליך לאורח חייו של הנאשם. אולם, לא הונחה תשתית בדבר נסיבות יוצאות דופן או פגיעה בהליך שיקומי. למעשה, למרות השימוש של הנאשם בעברו בסמים, כפי שצוין, וביצוע העבירות, שלל נזקקות טיפולית וממילא לא שולב בהליך שיקומי כלשהו. הנסיבות האישיות של הנאשם ישמשו, אפוא, לזכותו של הנאשם בקביעת העונש בתוך המתחם.
22. שלישית, לעניין הנזק הקונקרטי - ניתן להניח כי הרשעה עלולה לפגוע בתעסוקתו של הנאשם, המשמש כקבלן חיצוני בהנחת תשתיות עבור חברת סלקום, ואף בדימויו העצמי. הנאשם גם צירף מסמך מטעם קרנות גינצברג לפיו התקבל לעבודה בתפקיד ממונה על מאגרי מידע ואחראי אבטחת ביטחון מידע, אולם אם יורשע לא יוכל לעבוד בקרנות (ענ/1). עם זאת, אין דרישה מובנית להיעדר עבר פלילי בתפקידו כקבלן חיצוני בהנחת תשתיות וגם לא בתפקיד ממונה על מאגרי מידע. לפי סעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981, המניעה חלה רק על מי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון או עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות, והעבירות בהן הורשע הנאשם אינן עונות להגדרה זו (בג"צ 251/88 **עודה נ' טלאל ראבי ראש המועצה המקומית ג'לג'וליה**, פ"ד מ"ב (4) 837, 839 (1988)). מכאן, שגם אם יהיה לנאשם קושי בקבלתו לעבודות מסוימות, אין מניעה כי יעסוק במקצוע שרכש. לפיכך, לא הונחה תשתית בדבר פגיעה הקונקרטית ברמה ודאית וברף מספק.
23. הנה כי כן, בהיעדר ההליך שיקומי ממשי ואי הנחת תשתית מספקת בדבר פגיעה קונקרטית ודאית, לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

24. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

25. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו, גופו, שלוות נפשו ובטחונו של אדם. כפי שכבר פירטתי, בהינתן מהות המעשים וחלקו הקטן יותר של הנאשם, הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף נמוך מעט מהרף הבינוני, שנקבע ביחס לאחר, המבצע העיקרי.

26. בפסק דינו של יסנבקוב, המבצע העיקרי, נקבע כי מתחם העונש ההולם את העבירות של תקיפה ודרישת נכס באיומים, בהן הורשע, נע בין מאסר לתקופה קצרה ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים. יש לקבוע, אפוא, מתחם הנגזר ממתחם זה, תוך התאמתו לחלקו של הנאשם בסיוע לאותן עבירות.

27. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

28. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו, הבעת חרטה וחסכון בשמיעת עדויות; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; כתב האישום הוגש בחלוף כשנה וחצי לאחר האירוע; מאז ביצוע העבירות לפני כשלוש שנים, לא נפתחו תיקים חדשים לחובתו של הנאשם; מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם. עם זאת, שירות המבחן התרשם מאורח חייו הנורמטיבי של הנאשם ויציבות תעסוקתית. הנאשם מסר, כי עשה שימוש בסמים בעבר, אולם נגמל בכוחות עצמו, עלה על דרך המלך השתלב במסלול לימודים, סיים בהצלחה ועתה מנהל עסק עצמאי. שירות המבחן גם התרשם, כי אין לנאשם קווי אשיות עברייניים או אלימים.

29. עיקר הנסיבות עומדות, אפוא, לזכותו של הנאשם, לרבות הודאתו, נסיבות חייו הלא פשוטות, והיעדר עבר פלילי. מכאן, כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן בחלקה - למעט ההמלצה לעניין היעדר הרשעה - כך שההליך יסתיים בענישה שיקומית בלבד, הכוללת אך מאסר על תנאי, צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור ופיצוי. ענישה זו גם מתיישבת עם היחס הנדרש בין העונש שהוטל על יסנבקוב ובין העונש המוטל על הנאשם. בקביעת הפיצוי לקחתי בחשבון את הפיצוי שהוטל על יסנבקוב, אולם לא די בעצם הטלת פיצוי זה, כדי לייתר הפיצוי שיוטל על הנאשם.

30. שלחתי את הנאשם תחילה לממונה על עבודות שירות, אולם לאור המסקנה שאליה הגעתי, אין עוד צורך בחוות הדעת.

סוף דבר

31. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ג. צו מבחן למשך שנה.

ד. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 170 שעות.

רשמתי לפניי את נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;

ה. פיצוי בסכום של 500 ₪ לעד תביעה מספר 4. את הפיצוי ישלם הנאשם לא יאוחר מיום 1.2.21.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"א, 06 ינואר 2021, במעמד הצדדים.